

عنوان مقاله:

مقایسه تطبیقی داستان سیاوش و رامایانا با توجه به بن مایه های مشترک

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات ملل (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

مریم مجیدی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

اسطوره، تفکر و واکنش نخستین انسان، در برابر وقوع حوادث طبیعی است و چون این مردم در شناخت عوامل این حوادث دچار ابهام بودند، عکس العمل آنها نسبت به آن وقایع، همراه با ترس بوده است. همین ترس آنان را انگیزت تا برای هر پدیده ای خدایی فرض کنند و با پناه بردن به آن، از شرّ حوادث ایمن شوند. شکل گیری اسطوره ها در جوامع بشری بر مبنای همین اصل استوار بوده است و به همین دلیل در اسطوره های ملل، شباهت هایی دیده می شود. در میان اسطوره های ملل، اساطیر ایران و هند به دلیل وجود اشتراکات فرهنگی، دارای بیشترین شباهت ها هستند و این تأثیرپذیری ها در آثار ادبی دو ملت از جمله اساطیر و داستان های حماسی بسیار بازتاب یافته است. پژوهش پیش رو با فرض وجود مضامینی مشترک میان شاهنامه ی فردوسی و حماسه ی رامایا در دو شخصیت سیاوش و رامایا، به تحلیل بن مایه های مشترک میان این دو داستان پرداخته است. ظهور و بروز همانندی های اسطوره های در دو قهرمان اصلی، نبرد میان خوبی و بدی، وفاداری به پیمان و عهد، داوری آتش برای اثبات گناهکاری و بی گناهی، نیروی جنگاوری و دلیری، سیطره ی تقدیر بر سرنوشت قهرمانان، عشق، نفرت، نقش دسیسه و توطئه های نامادری و سپردن تربیت هر دو قهرمان به دیگری در نوجوانی، در کنار جاودانگی ابدی روح نیمه خدایی قهرمانان داستان از بن مایه های مشترک این دو داستان اسطوره های است. روش بررسی در این پژوهش بر مبنای یافته های کتابخانه ای و شیوه ی توصیفی تحلیلی است. یافته ها و دستاوردهای تحقیق نشان می دهد که وجود مشابهت های بسیار در اسطوره ی رامایا و سیاوش دلیل محکمی است بر تأثیر ریشه دار عقاید آریایی بر شکل گیری این دو داستان.

کلمات کلیدی:

اسطوره، داستان های ایران و هند. شاهنامه، رامایانا، سیاوش، رامایا، ادبیات تطبیقی ایران و هند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1114525>

